CORTEN DE GEER
VASTGOED ADVOCATEN

College van B en W
Gemeente Amsterdam
t.a.v. wethouder mevrouw M. van der Horst
en mevrouw A. Schram
d.t.v. de heer M. van Eeuwijk
Amstel 1
1011 PN Amsterdam

Per aangetekende post
en per mail: m.van.eeuwijk@amsterdam.nl

Amsterdam, 8 juli 2025

Betreft:	Parkeerterrein aan Fred. Roeskestraat	Van:	mr. R.C.V. Mans (advocaat)
Onze ref:	D102198	E-mail:	mans@cortendegeer.nl
Uw ref:			

Onderwerp: Onaanvaardbare aantasting parkeervoorziening Uitvaartcentrum Zuid

Geacht college, geachte wethouder en geachte mevrouw Schram,

Dank voor de toezending van de notulen van het overleg van 23 april jl.

Namens cliënte, Uitvaartcentrum Zuid (UZ), geef ik u hierbij formeel kennis van haar standpunt ten aanzien van het gemeentelijke voornemen om het parkeerterrein aan de Fred. Roeskestraat voor algemeen gebruik open te stellen. Deze maatregel is naar het oordeel van cliënte onbegrijpelijk, disproportioneel en in strijd met de gemaakte afspraken, met de redelijkheid en met de behoorlijkheid van bestuur die wij van u mogen verwachten. U treft hieronder een puntsgewijze toelichting.

1. Verdringing van het verleden – bestuurlijke geheugenverlies
De vestiging van UZ aan de Fred. Roeskestraat is het directe gevolg van gemeentelijk beleid. De gemeente drong destijds aan op verhuizing van uitvaartcentra uit de binnenstad. De verplaatsing van UZ geschiedde in overleg en op voorwaarde van een goed bereikbare, functionele nieuwe locatie. Het parkeerterrein was daar onlosmakelijk onderdeel van. Dat nu – vijftig jaar later – deze cruciale voorziening onder het mom van 'gelijke monniken, gelijke kappen' wordt afgenomen, getuigt van bestuurlijke willekeur in optima forma.

2. Zonder parkeerterrein geen uitvaartcentrum
Het parkeerterrein is voor cliënte geen bijzaak, maar een keiharde bestaansvoorwaarde. Zonder fatsoenlijke parkeergelegenheid kunnen nabestaanden – vaak op leeftijd, soms fysiek beperkt – UZ simpelweg niet goed bereiken. Geen bereikbaarheid, geen bezoekers. Geen bezoekers, geen bestaansgrond. De schade is niet hypothetisch, maar zeker en verstrekkend: verlies van cliënten, omzet, werkgelegenheid en maatschappelijke waarde, zonder enige twijfel uitmondend in een onvrijwillige bedrijfsbeëindiging. De gemeente draagt daar dan de volledige verantwoordelijkheid voor.

3. Gelijke behandeling waar ongelijkheid de norm is, is willekeur
Het standpunt dat alle Amsterdamse parkeerterreinen op gelijke wijze behandeld moeten worden, miskent volledig het verschil tussen het parkeerterrein van cliënte en al die andere parkeerterreinen. Dit is niet een gewoon parkeerterrein. Het is een historisch en functioneel unieke voorziening, voortkomend uit een uitzonderlijke situatie. Een rigide en dogmatische toepassing van het gelijkheidsbeginsel mag er niet toe leiden dat op het eerste gezicht gelijke doch op het tweede gezicht evident ongelijke gevallen toch gelijk worden behandeld. Juist dit soort gevallen vergen behoorlijk bestuur: het vermogen om maatwerk te leveren wanneer dat gerechtvaardigd is. Wie hier kiest voor symmetrie omwille van de symmetrie, kiest voor gemakzuchtig en schadelijk beleid.

4. De inspanningsverplichting blijft bestaan
De gemeente heeft zich met een schriftelijk overeengekomen inspanningsverplichting waarin geen enkele termijn is opgenomen, gecommitteerd aan het blijvend realiseren van voldoende parkeergelegenheid voor UZ. Deze inspanningsverplichting is niet tijdelijk, niet vrijblijvend en zeker niet eenzijdig opzegbaar. Als de gemeente zich nu eenzijdig terugtrekt, dan is er sprake van wanprestatie. Dat klemt temeer als dat gebeurt zonder een volwaardig alternatief te bieden. Mocht het zover komen, dan zal cliënte alle beschikbare rechtsmiddelen aanwenden om nakoming van de inspanningsverplichting af te dwingen. In geval van geleden schade zal dan uiteraard ook een schadevergoeding worden gevorderd.

5. Geen noodzaak, dus geen rechtvaardiging
Er is geen ruimtelijk of maatschappelijk motief van betekenis dat deze ingreep rechtvaardigt. Er is geen woningbouw gepland, geen infrastructurele ingreep, geen acuut probleem. De enige reden lijkt een merkwaardig verlangen naar beleidsmatige uniformiteit. Maar beleid zonder noodzaak dat disproportionele schade toebrengt, is geen behoorlijk beleid – het is bestuurlijk onrecht. Wie zonder goede reden breekt met een functionerend evenwicht, handelt roekeloos.

6. 'Voldoende parkeerplek in de buurt' is een fictie – met risico's
Het gemeentelijk argument dat bezoekers elders kunnen parkeren is feitelijk onjuist en juridisch onhoudbaar. Nabestaanden zoeken geen parkeerplek "in de buurt" – zij zoeken direct bereikbare toegang. Daarbij komt: zodra het terrein openbaar wordt, zal het binnen korte tijd overgenomen worden door bezoekers van met name de rechtbank, maar ook van andere bedrijven en de woningen in de buurt. De parkeervoorziening valt ook niet vrij, maar wordt, in ieder geval voor UZ, onbruikbaar.

7. Gemeente wijst oplossingen af zonder inhoudelijk overleg
Cliënte heeft constructieve alternatieven aangedragen: huur, erfpacht, koop. Al deze serieuze, juridisch uitvoerbare voorstellen zijn door de gemeente zonder onderbouwing terzijde geschoven. Daarmee verspeelt de gemeente de ruimte voor onderling begrip. Zolang deze opties niet serieus onderzocht zijn, is elke maatregel prematuur – en potentieel onrechtmatig.

Tot slot
Cliënte is altijd bereid tot overleg, maar zij zal geen eenzijdige en ondoordachte maatregelen dulden die haar voorbestaan onnodig op het spel zetten. Indien het gemeentebestuur vast blijft houden aan dit voornemen, rest cliënte geen andere optie dan zich met kracht daartegen te verzetten – in en ook buiten rechte, bijvoorbeeld in het publieke domein.

Met vriendelijke groet,

mr. R.C.V. Mans, advocaat / 06 15 44 87 15 / mans@cortendegeer.nl